

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

La feréstega indomable

Carmen

Director: Vicente Aranda.
Intèrprets: Paz Vega, Leonardo Sbaraglia, Jay Benedict, Joan Crosas, Maia Botto, Antonio Dechent, Josep Lluïsa. Espanya, 2003. 124 minuts. Lauren.

1. De què va? La cigarrera Carmen és una dona lliure com el vent, que busca el plaer enamorant els homes que vol i un d'aquests és José, soldat de Ferran VII, que acaba de malament...

2. Com va? Vicente Aranda (Barcelona, 1926) és un director no sé si obsessionat per l'amor, la gelosia i la mort. En tot cas, li agrada posar aquests sentiments en conflicte i convertir-los en passions destructores. Amb aquesta *Carmen* es converteix en valedor de l'estatut de la dona lliure, autèntica feréstega indomable i venjativa, al gust de la sensibilitat feminista d'avui. Altra cosa és que amb el preciosisme escènic, un bé de Déu de decorats romàntic, de vestuari impregnat de mitologia gairebé bàrbara i de llums que banyen el drama amb l'adequat sabor visual de tragèdia inevitable, Aranda i Jordà guionistes, perfilin el territori on avui es desencadenen no pocs episodis de l'anomenada *violència de gènere*. Deia Max Aub: "la maté porque *no* era mía". Tot mostrant el estralls d'una passió letal, el film no pot o no vol evitar un cert regust didàctic quant el mite que Merimée va elevar a categoria universal. I la paz Vega és una Carmen terrible, la definitiva ara i aquí.

3. I va: De visió indispensable per a *carmelites* apassionats i sibarites que veuen amb bons ulls la revisitació dels mites.